

Logo apki

Wikipedia Commons

Co nam zostało po nauczaniu zdalnym? – część II

W poprzednim numerze rozpoczęliśmy prezentację narzędzi, które poznaliśmy podczas nauczania zdalnego. Stwierdziliśmy, że w tym niełatwym czasie poznaliśmy wiele przydatnych narzędzi do pracy on-line. Nasze umiejętności związane z technologią informacyjno-komunikacyjną zdecydowanie się poprawiły. Poznane aplikacje/platformy/strony internetowe pokazały nam, że praca z komputerem może być ciekawa i fascynująca.

Dzięki nim efekty naszej pracy były z efektem wow.

Dziś kolejne dwa narzędzia. Jedno łączące w sobie rozrywkę i kreatywność, a drugie obudziło w nas artystów.

Logo gry

Wikipedia Commons

W numerze:

- a) Co nam zostało po zdalnym? – s.1
- b) Dziennikarskie różnorodności – s.2
- c) Okiem recenzenta – s.3
- d) Literackie perełki naszych uczniów – s.4
- e) Czas na słodkie szaleństwo – s.5
- f) Krzyżówka – s. 5

Zapraszamy
do
lektury!

Gartic Phone

Wspaniała aplikacja do gry w głuchy telefon na odległość. Inicjator zabawy zaprasza pozostałych, wysyłając im link. Po zapisaniu się do gry każdy wymyśla śmieszne zdanie, które jest potem ilustrowane graficznie przez kolejnego uczestnika. Następna osoba widzi przygotowany rysunek i ma w formie zdania opisać to, co się na nim znajduje. Na końcu następuje prezentacja, co stanowi najzabawniejszy moment gry. Dużo wspaniałej zabawy, a przy tym rozwój wyobraźni i kreatywności.

Book Creator

Pisanie książki to fantastyczny sposób na nawiązanie znajomości w nauce. Uczniowie tworzą gotowe dzieło, dając tym samym każdemu platformę do dzielenia się swoją wiedzą z rówieśnikami lub innymi osobami. Strona posiada bardzo wiele szablonów tematycznych książek. Gotową książkę można pobrać, wydrukować lub osadzić na stronie internetowej. Nie ma nic bardziej fantastycznego niż poczucie, że jest się autorem swojej własnej książki.

Jakub Nowak

ROZMAIŁOŚCI DZIENNIKARSKIE

(Dziennikarze WRÓBELKA przybliżają świat)

Pieski

www.pixabay.com

ROZNE RASY PSOW

Przez wieki ludzie stworzyli różne rasy psów w celu wykorzystania ich do licznych zadań, takich jak udział w polowaniach lub stróżowanie. W tym krótkim tekście chciałem Wam przedstawić kilka ciekawostek na temat psów.

Bernardyn może osiągnąć wagę do 100kg. Jest jednym z największych psów na świecie.

Dalmatyńczyk, pies o średnich rozmiarach, wykorzystywany był jako stróż lub pies myśliwski. Chihuahua, najmniejsza rasa psów na świecie, wydaje się miniaturowa. Psy te są lżejsze od kota. Między poszczególnymi rasami istnieją ogromne różnice w gabarytach. Kundle lub mieszańce stanowią połączenie dwóch lub więcej ras. WN

Muzyka to nie tylko uczucia

Cześć! W tym artykule "Wróbelka" odpowiem Wam na jedno pytanie związane z tytułem. Mam nadzieję, że zachęciłam Cię do lektury mojego artykułu.

Jedno pytanie: Czy za pomocą muzyki możemy wyrazić swoje lub kogoś poczucie humoru?

Odpowiedź: Tak, za pomocą muzyki możemy wyrazić swoje lub kogoś poczucie humoru.

Teraz podam Ci przykład: Gdy Twoja najlepsza przyjaciółka jest smutna może słuchać ponurej i wolnej piosenki. Jeśli Twój najlepszy kolega jest wesoły to może słuchać wesołej i skocznej piosenki. Jeśli Twoja siostra jest zła, to może słuchać muzyki zadziornej i głośniejszej.

Gabriela Duda

Krajobraz śródziemnomorski - cz. I

Strefa śródziemnomorska to region obejmujący obszary nad Morzem Śródziemnym, należące do Europy, Azji i Afryki. Region ten charakteryzuje się specyficznym klimatem (klimat śródziemnomorski) i krajobrazem kształtowanym przez oddziaływającą przez kilka tysięcy lat cywilizację. Jego granice nie są ściśle określone. Na południu graniczy z Saharą, na wschodzie z Pustynią Syryjską, a na północy z Górami Dynarskimi, Alpami i Masywem Centralnym. Spośród państw Europy trzynastie położonych jest w biogeograficznym regionie Morza Śródziemnego. Są to: Hiszpania, Portugalia, Francja, Włochy, Chorwacja, Albania, Serbia, Czarnogóra, Bośnia i Hercegowina, Turcja oraz państwa wyspiarskie: Malta wraz z Cyprzem. Wybrzeże ciągnie się przez blisko 4000 kilometrów. W europejskiej części regionu śródziemnomorskiego w krajobrazie wyróżniają się wzgórza oraz płaskowyże ciągnące się między niskimi pasmami górskimi. Wybrzeża są skaliste, upstrzone piaszczystymi plażami i zatokami. Wspomniane płaskowyże leżą w większości między 200 a 500 metrem n.p.m. Najwyżej leżący i najszerszy z nich występuje w centralnej Hiszpanii. Od nazwy strefy swoją nazwę wzięł klimat śródziemnomorski. Występuje na obu półkulach między równoleżnikami 30 i 45.

Łagodny klimat śródziemnomorski sprzyja uprawie wielu roślin.

Rośliny uprawne: sosna pinią, dąb

korkowy, oleander, pistacja, cyprys, winorośl,

mandarynka, cytryna oraz

- truskawka
- oliwka
- pieprz
- figowiec
- pomarańcza.

W strefie śródziemnomorskiej występują dwie pory roku: gorące i suche lato oraz łagodna i wilgotna zima.

W strefie śródziemnomorskiej żyje wiele gatunków zwierząt:

- w górach: daniela, kozice, koziorożce
- nad brzegami: flamingi

Możemy tam spotkać również liczne gatunki nietoperzy. Ciąg dalszy w kolejnym numerze

Oskar Nijak

OKIEM RECENZENTA

Recenzja gry Sliter.io

Ostatnio mogłam się zmierzyć z grą o nazwie Sliter.io. Jest to gra o wężach, które należy zabijać, aby zdobyć punkty. Każdy może wybrać wygląd i kolor węża.

Samo sterowanie naszym robaczkiem jest stosunkowo proste, gdyż porusza się on po prostu za naszym kursorem. Tam, gdzie na planszy ustawimy kursor myszki tam właśnie nasz robaczek będzie się kierował i nasza zręczność ma tutaj ogromne znaczenie. Naszym zadaniem jest po pierwsze blokowanie drogi innym robaczkom pełzającym po planszy. Do tego sami musimy unikać wpadnięcia na robaka innego gracza. Takie zderzenie kończy się tym, że giniemy, a po nas zostaje dużo kolorowych kulek, które zasila graczy pozostałych na planszy. Podstawą jest tutaj więc niejako czas przetrwania na planszy. O ile małym robaczkiem możemy poruszać się dość sprawnie, tak w przypadku bardzo dużego zaczynają się robić trudniej. Z drugiej strony łatwiej jest zapędzać innych przeciwników w kozi róg, zabijając ich, a potem zbierać po nich pozostałości.

Elementem przyciągającym graczy jest możliwość pogrania sobie zupełnie za darmo. Do tego wszystkiego gra działa w każdej przeglądarce i nie wymaga żadnej instalacji. Oznacza to, że możemy sobie pograć w każdej wolnej chwili. ON

Recenzja filmu „Ósmoklasiści też płaczą”

Ostatnio obejrzałam film pt. „Ósmoklasiści nie płaczą”. Jest to film rodzinny. Opowiada o dwunastoletniej Akkie, którą wszyscy bardzo lubią. Dziewczynka uwielbia grać w piłkę nożną.

Pewnego dnia Akkie zaczyna mieć krwotoki z nosa. Idzie do lekarza i dowiaduje się, że jest chora na białaczkę. Cały czas wierz, że pokona chorobę. Dziewczynka trafia do szpitala na oddział onkologii. Jest bardzo słaba. Podczas jej pobytu w szpitalu, w szkole organizowany jest turniej piłkarski, w którym dziewczyna miała wziąć udział. Jednak stan jej zdrowia na to nie pozwolił. Koledzy z klasy postanowili rozegrać mecz koło szpitala, tak aby Akkie widziała ich przez okno. Jednak po chwili dziewczynka słabnie i umiera. Był to szok, a potem cierpienie dla bliskich i przyjaciół. A szczególnie było to trudne dla Joepa (jej kolegi), który się w niej zakochał. Wszyscy wiedzieli, że Akkie walczyła do końca i była pozytywną osobą.

Bardzo polecam ten film, ponieważ jest wzruszający i ciekawy. Fabuła jest ciekawa i przedstawia takie wartości, jak miłość czy wiara. MP

Plakat z filmu

Filmweb

LITERACKIE PEREŁKI NASZYCH UCZNIÓW

WYPRAWA W PRZYSZŁOŚĆ Z EKOLOGIĄ W TLE

Siedziałam spokojnie na łóżku niczego nie podejrzewając. Myślami byłam gdzieś daleko w przyszłości.

Marzyłam o lataniu w kosmos, zbieraniu gwiazd i spaniu na księżycu.

Nagle ktoś, może nawet coś polizało mnie po twarzy. Otworzyłam oczy i zobaczyłam przed sobą mojego psa. Pomyślałam wtedy, że domaga się jedzenia. Lecz bardzo się zdziwiłam, gdy przede mną ukazał się portal. Taki mały, okrągły i magiczny. Nie wiedziałam, co robić. Wejść tam czy nie? Jednak po kilku minutach zdecydowałam, że wejdę w to magiczne i nieco dziwne przejście.

Spakowałam potrzebne rzeczy do mojego czarnego plecaka, ponieważ nigdy nie wiadomo co można spotkać, gdy już przejdziemy przez tę dziurę.

Gdy weszłam do tego portalu poczułam delikatne mrowienie na moim ciele. Po krótkim czasie byłam już na miejscu. Dookoła mnie było dużo wyschniętych drzew i krzewów. Ziemia była bardzo popękana i sucha. Było bardzo sucho. Niektóre budynki były poniszczone. Lecz widziałam w tym mieście dużo ludzi. To mnie bardzo zdziwiło, jednak zaskakujące było to, że mieli przy sobie bardzo dziwne przedmioty. Nade mną latały nowej generacji samochody, skutery, motocykle i quady. Mieszkańcy mieli przy sobie najnowsze telefony i tablety. Kiedy weszłam do tego miasteczka, ludzie dziwnie się na mnie patrzyli, tak jakbym był jakąś kosmitką. Jednak pomijając to, jedna z dziewczynek podeszła do mnie. Zapytałam ją, jaki obecnie mamy rok. Ona z lekkim zdziwieniem odparła, że 2121. Dodała też, abym uważała, bo dorośli latają w kosmos, b szukają nowego miejsca do życia. Pogawędziłyśmy tak bardzo długo, aż wreszcie ją zapytałam:

- Dlaczego jest tu tak strasznie gorąco, sucho i brzydko?

-To, co tu się stało jest winą naszych przodków. Oni byli odpowiedzialni za to miasto. Mało być tak ładnie. A teraz co? Był piękny Zakliczyn i już go nie ma. Kiedy to powiedziała, bardzo się wtedy zamyśliłam. Aż tu nagle ... Trach! Z nieba spadają wielkie głazy.

Pożegnałyśmy się i każda poszła w swoją stronę. Ja pobiegłam do portalu. Hop! I już w domu. Już nie chciałabym tam wrócić. Tym komentarzem apeluję do wszystkich ludzi: „Dbajmy o naszą planetę, aby nasze dzieci, wnuki nie musiały szukać innego miejsca do życia.” Róbmy wszystko, co możemy, aby uchronić naszą Ziemię przed nieczystościami.

Julia Koza

Opowiadanie o przyszłości

Sto lat później świat wygląda bardzo dziwnie. Ludzie zakupili wiele robotów, które wykonują za nich czynności.

Po drogach biega wiele zmutowanych zwierząt. W powietrzu unoszą się samochody, które przewożą ludzi.

Wszystkie sprzęty obsługiwane są za pomocą pilotów i programów do tego przeznaczonych.

Dzieci w szkołach uczą się wyłącznie za pomocą specjalistycznych komputerów i pomocy naukowych. Jedzenie zamieniło się w specjalne kapsułki, które zaspokajają głód na wiele godzin.

Spotkałem naukowca, który prowadzi różne eksperymenty na ludziach i zwierzętach. Powiedział, że powstanie wiele mutantów, które będą służyły jako broń wojenna.

Poszedłem na stadion, żeby obejrzeć mecz i zobaczyłem, że na boisku zamiast murawy jest podłoże multimedialne. Wszystkie te doznania były dla mnie szokiem. Moim zdaniem nie chciałbym doczekać takich czasów. Ludzie powinni być miłsi dla siebie i mniej się kłócić. Powinni przestać pędzić za wszelką cenę za bogactwem i dobrami materialnymi. Więcej czasu powinniśmy poświęcić rodzinie i starszym. Myślę, że to, co nas czeka w przyszłości to trudny i mało społeczny czas pełen maszyn i robotów.

Szymon Korczyński

“Bananowy szal z nutą cynamonu.”

Cześć, w tym artykule powiem Ci jak zrobić szybki deser, no i oczywiście bardzo smaczny.

Zapraszam Cię do wspólnej zabawy z “Bananowym szalem z nutą cynamonu”.

Mam nadzieję, że tytuł bardzo Cię zachęcił do przeczytania mojej propozycji na szybki deser.

Powodzenia w kuchni!

Składniki:

- cztery banany
- dwie łyżeczki cynamonu
- tabliczka czekolady (obojętnie jakiej)
- kolorowa posypka cukrowa lub kokos

Oczywiście zależy, jaka duża ilość jest Ci potrzebna.

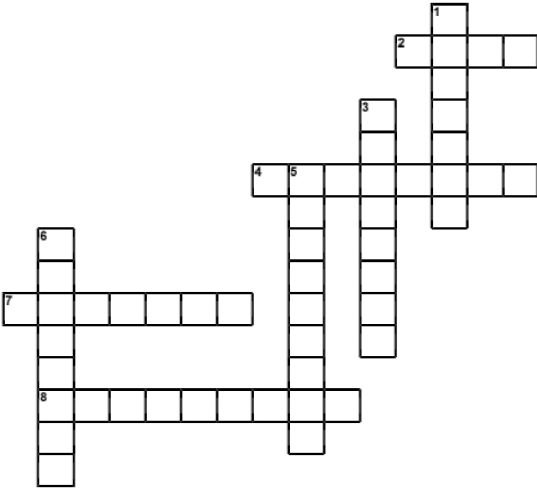
Przygotowanie:

1. Obierz banany i każdy z nich przekrój na pół.
2. Obtocz banany w niewielkiej ilości cynamonu. (Nie jest to konieczne.)
3. Rozpuść czekoladę w garnku na małym ogniu lub w mikrofalówce.
4. Nadziej każdy kawałek banana na patyk i zanurz go w rozpuszczonej czekoladzie.
5. Obtocz czekoladowe banany w posypce lub kokosie i zostaw dopóki czekolada nie stężeje (możesz je dać do lodówki, wtedy szybciej stężeje czekolada.) Pycha! GD

Instrumenty muzyczne.

Poziomo:

Pionowo:

STOPKA REDAKCYJNA

Autorzy wydania: Julia Koza, Szymon Korczyński, Amelia Piątek, Oliwia Biel, Gabriela Duda, Oskar Nijak, Martyna Paciorek, Jakub Nowak Nowak, Kacper Krzyżanowski

Opiekun redakcji: Agnieszka Łazarek